

---

1 / 11

Sáng 28 tháng 4, chủ vận M có đến văn phòng T để nói chuyện, nội dung tôi không rõ. Ngày 29, T đến nhà và đi bay, buổi chiều 29 về họp với thành viên M của Văn Trại ở B. T đến nhà Sĩ đoàn 21 B binh ở gần phi trường Trà Nóc. Trên đường về, tôi thấy dân chúng lao xao, nhón nhác chú ý lung tung đi tìm để của tòa T Lãnh Sĩ M rút đi bỏ đi, giầy lủng đi mất đi ở Hòa Bình, quần áo, lon, ly, đồ hộp lon bia vứt tung.

Áp lực để chủ vận nói chuyện với 4, Tiểu khu trưởng Tiểu khu Long An xin gặp T để báo cáo tình hình nguy cấp và xin giúp đỡ cấp Long An. T không cho và ra lệnh các đến với phòng họp. T đến với Nhặt Lệnh để đưa tiễn tá Đ, Chánh văn phòng chuyển đến phòng Chiến tranh Chính trị để trên đài Phát thanh và Truyền hình để trấn an dân chúng và anh em binh sĩ. Vào buổi chiều, tôi thấy hình T và kèm theo là Nhặt Lệnh, nội dung ngắn gọn trấn an dân chúng không được bỏ đi còn việc thì không được để trên đài truyền hình. Sau khi thấy được, T đến buổi buổi họp tay với phía sau đi tiếp đi lui trong phòng làm việc của B. T. Sau đó, thành viên H, T phó vào gặp T (Nội dung cuộc nói chuyện tôi không rõ). Về sau, tôi được biết nội dung bản Thông cáo đã bỏ sót, không chính xác như là T đã viết.

Đêm 29, VC tấn công mạnh mẽ phi trường thuộc Tiểu khu Vĩnh Bình. Địch đã nhử vào đánh rất vào phi trường nhưng bị đẩy lui và thiệt hại nặng. T đến buổi họp Trung tá Sĩ, Tiểu khu trưởng Tiểu khu Vĩnh Bình để ông nói chuyện. Trong lúc VC tấn công mạnh vào phi trường, Tiểu khu xin máy bay yểm trợ nhưng không có máy bay.

Sáng sớm 30 tháng 4, T đến bay xuống họp với Tiểu khu Đ để T. Cuộc họp nhanh và xong bay về Căn Thủ. Trưởng Quân đoàn, xin nói rõ về phòng làm việc của T, phòng làm việc chia hai tầng. Tầng trên có sân trời, thêm tầng dưới là hầm dưới chân phòng làm việc chính thức. Hầm này, rộng và cao, thiết trí giống như phòng làm việc tầng trên, có đi xuống tầng văn phòng T. Hầm làm việc này mới được xây lúc Vùng 1 và 2 đang xây ra việc đánh lớn. Tình hình sáng 30 tháng 4 rất vắng vẻ, dân chúng thưa thớt đi, xe cộ hiếm hoi. Về tình hình binh sĩ vận hàng say xỉn đến, các đến với không nói nào báo với, không nói nào báo để chỉ mớ đóng mớ dù để tăng cường nhưng cuộc tấn công mạnh.

Vào 10 giờ sáng, tôi được báo cáo là Tiểu tá Chánh văn phòng rời văn phòng đi cùng với đi tá T nh trưởng kiêm Tiểu khu trưởng Tiểu khu Phong Dinh cùng một số sĩ quan, lên trình sông H ra biển. Tôi với xuống hầm, nội làm việc mới của T, tôi thấy T đang ngồi và viết bàn làm việc. T thấy tôi theo thành viên kéo ghế họp một kiếng xuống và hỏi:

- Có gì không?

- Trình Tiểu tá thành, tiểu tá Chánh văn phòng và đi tá T nh trưởng Phong Dinh đã bỏ đi cùng với một số sĩ quan bằng tàu theo sông H.

T đến miễn nhiên không giận và nói:

- Đi hả! Đi làm chi vậy.

Nói xong, T đến tiếp tục xem giấy tờ, thái độ trầm mặc không la không bu. Tôi bước lên cầu thang về phòng làm việc của mình, lúc này tôi mở radio 24/24 đi theo dõi tình hình ở Sài Gòn.

T đến bấm chuông gọi tôi vào và báo:

- Gọi đi tá Thiên gặp tôi.

- D .

Đ i tá Thiên m i nh n ch c v Ti u khu tr ng Ti u khu Phong Dinh k t sáng ngày 30 tháng 4.

B t ch t, ti ng c a t ng th ng D ng Văn Minh vang lên trên đài phát thanh. Ông tuyên b đ u hàng vô đ i u ki n v i VC và nói:

- T t c các đ n v tr ng và anh em binh sĩ yên t i ch , bàn giao v trí cho Chính Ph M t Tr n Gi i Phóng Mi n Nam.

Tôi v i xô c a vào phòng làm vi c c a T l nh và nói:

- T ng th ng D ng Văn Minh đã .....

Tôi nói ch a h t câu, T l nh nh nh c t ngang l i tôi:

- Qua đã nghe r i.

Tôi l ng ng i ch m ch m b c ra. Trong lúc này, nhi u l n T l nh phó liên t c đi vào c a chánh g p T l nh. Qua đ i n tho i, Đ i tá Ti u khu tr ng Ti u khu Long An xin g p g p T l nh, l n th hai, Đ i tá xin gi t s p c u Long An đ c t đ ng VC chuy n v Vùng 4. T l nh b o tôi chuy n l i, c u đ yên không đ c phá s p.

Tr a 30 tháng 4, sau khi đi ăn c m tr a c câu l c b C u Long v , T l nh đi th ng vào phòng làm vi c. Qua l ki ng nh thông qua phòng làm vi c, tôi th y T l nh đang so n m t s gi y t đ trên bàn. T l nh nhìn t trang m t, r i t t xé b vào s t rác. Kho ng 2 gi chi u, T l nh xu ng phòng làm vi c đ i h m. Tôi không bi t T l nh làm gì b i vì phòng làm vi c này không có n i nhìn th y T l nh đ c. T l nh b m loa g i tôi:

- Danh xu ng đây tôi b o.

Tôi vào phòng trên đi theo c u thang xu ng g p T l nh. Ông đang ng i sofa nhìn v h ng b n đ Vùng 4, th y tôi đ n T l nh nói:

- Danh tháo b nh ng ranh gi i, nh ng m i tên trên b n đ . (Nh ng đ ng ranh và nh ng mũi tên làm b ng nh ng băng keo màu xanh đ ). Tôi t t tháo b , nhìn t ng quát, tôi th y b n đ chia ra t ng ô nh , nh ng mũi tên xanh đ châu đ u vào nhau, nh ng rằng b a màu xanh v i nh ng m i tên đ chĩa vào (Có th đây là b n đ v Hành Quân M t theo nh tin đ n). Tôi tháo g t t c nh ng băng keo b vào s t rác, tháo xong tôi nói:

- Trình Thi u t ng, em đã tháo xong.

- Đ c r i.

T l nh bu n bu n theo c u thang lên phòng làm vi c t ng trên, tôi ch m ch m b c theo T l nh và ra phòng làm vi c c a tôi. Đ 10 phút sau, T l nh b m loa g i ti p:

- Danh vào tôi b o.

- D .

Tôi xô c a đi nhanh vào, T l nh nhìn tôi nói:

- Tháo b nh ng v trí trên b n đ này.

- D .

Tôi đang lúi húi tháo và l c nhìn, tôi th y T l nh ch p tay v phía sau ch m ch m đi t i, đi lui. Tôi tháo xong:

- Trình Thi u t ng, em đã tháo xong.

Nói vào phòng làm việc của Tôi là nh, trộm c khi vào phòng qua ba vòng gác: Tầng ngoài vào, vòng gác 1 ngoài đến tầng trộm c khi vào phòng chỗ đi. Vòng gác 2 ngay phòng chỗ đi sát cửa ng B Tầng là nh. Vòng gác 3 lên tam cấp trộm c của vào phòng làm việc của Tôi là nh.

Vào khoảng 4 giờ chiều, Quân cùng phòng chỗ đi (Vòng gác 2) lên gặp tôi nói:

- Có hai ông VC mới đến thăm phòng ph, trên dưới 50 tuổi xin vào gặp Tôi là nh. Tôi nói:
- Anh báo họ chờ một chút để tôi trình Tôi là nh.

Tôi gõ cửa vào gặp Tôi là nh và nói:

- Trình Thiệu u t, có hai VC mới đến thăm phòng ph xin vào gặp Thiệu u t.
- Được, mời họ vào.

Tôi xuống phòng khách gặp hai VC, tôi thấy hai người đang chờ ở đây, một người cao hơn một người da trắng, tóc hoa râm dưới 50 tuổi, ăn mặc thăm phòng ph giởng nh thấy giáo, một người hời hợt, người da ngăm đen cũng mặc thăm phòng ph, họ đi tay không, không mang giấy tờ và vũ khí. Tôi hỏi hai người này lên báo tam cấp vào phòng làm việc của Tôi là nh. Tôi là nh chào hỏi và mời người sofa, tôi báo nhanh ra phòng làm việc gặp người hời hợt sĩ quan mang trà vào. Tôi mang viên khu súng colt và ly khu AR15 lên đến và báo nhanh vào phòng làm việc của Tôi là nh. Tôi đến sau hai ông VC này với tôi thấy sàng cách khoảng 4 thước, tôi thấy hai ông này ám sát Tôi là nh, tay súng sàng sàng hai ông này có hành vi là tôi nên súng bắn liên. Tôi là nh người đi đến với họ, đang nói chuyện rồi thì tôi không nghe được. Bỗng chợt Tôi là nh ngóc lên, nhìn tôi và báo:

- Danh đi ra ngoài đi tôi nói chuyện.

Tôi đáp ứng trả lời:

- Được ... em ở đây với Thiệu u t.
- Được rồi không sao đâu! Em ra ngoài đi.
- Được

Tôi ra khỏi phòng làm việc, súng vẫn th, một nhìn vào hỏi theo họ họ của cánh cửa đang hé mở. Tôi thấy Tôi là nh với họ vào u ng trả và nói chuyện. Cuộc nói chuyện kéo dài trên 10 phút. Tôi là nh và hai người chỉ nói chuyện không đưa ra sách hay giấy tờ gì cả. Hai người đến đây gi. Tôi là nh bắt tay, rồi hai người theo cửa trộm c xuống báo tam cấp ra về.

Tôi là nh người buồn, kể đến đây đi tôi đi lui nh lúc trộm c, thời gian này rồi căng thẳng và gặp th. Tôi suy nghĩ lung tung, nếu VC chỉ m đến Vùng 4 thì Tôi là nh sẽ ra sao? Tôi sao Tôi là nh vẫn bình th nh không có chuyện gì xảy ra, bây giờ còn đi ngoài qu c đến không? Còn máy bay không? Hay là Thiệu u t có người thân phía bên kia? Những câu hỏi đã vây chặt trong tôi.

Bỗng chợt tiếng la ó vang dậy ngoài đến. Đoàn người rồi đồng chý ngang qua cửa B Tầng là nh, chý dài xuống cựu Cái Kh. Họ vào chý vào là hết vui mừng, thì ra đó là nh ng người tù vào đến thoát trại giam, tôi thờ đến ra cửa nhìn ra ngoài đến, tôi thấy bên tù trên dưới 50 người, quần áo x c x c, có người mặc quần c, có người c i tr n vào chý vào nhý lên vào reo hò vui nh nh không phá phách.

Khoảng 6 giờ chiều, đến tho i có tiếng la. Thông th ng khi có chuông reo, tôi th ng nói: Tôi trung úy Danh, tùy viên Tôi là nh, xin hỏi ai đến đây? Đến đây xin gặp cấp báo tên họ ch c và rồi

nói như cựu. Đàng này sau khi tôi nói, bên kia đưa dây đáp:

- A lô ai đó? A lô ai đó?

Và tôi nghĩ tôi không quen thu, tôi gác máy không trả lời. Còn đường dây Hotline trực tiếp của Tôi như tôi không rõ. Như vậy VC đã vào đường dây điện thoại. Trong lúc rảnh rỗi, tôi qua phòng Tôi như phó gộp trung úy Nghĩa, tùy viên Tôi như phó. Lúc gặp anh Nghĩa, tôi nói tình trạng điện thoại đã bị VC chiếm và tôi đã nghe có tiếng nói. Tôi đoán, nếu Tôi như và Tôi như phó muốn nói chuyện với nhau mình phải dùng máy PRC25, đường thoại tôi viết một loạt tên số đường máy PRC25 và đánh số theo A, B, C, D ... để Tôi như nói chuyện kín đáo.

Khoảng 6 giờ sáng, Tôi như sắp soạn và tới dinh, Thiệu u tôi nói với tôi:

- Danh chủ nhân bị xe đi thăm bệnh viện Phan Thanh Giản.

- Đúng.

Xe của Tôi như tới văn phòng đi thẳng vào bệnh viện. Tôi như đến phòng giám sát thăm phòng bệnh, kiểm tra bệnh nhân, băng tay băng đầu, có người một mặt chân, chân còn lại quấn dây băng treo lên trên giá. Tôi như đến bên phòng bệnh này hỏi:

- Em tên gì?

- Dì em tên ...

- Em đến với nào? Có khỏe không?

- Dì khỏe, em là Địch phó quân ở tiểu khu Vĩnh Bình.

Tôi như nói tiếp:

- Em cảm ơn đường bệnh.

Tôi như đi tới phòng đến cuối phòng hỏi thăm tình trạng bệnh nhân, rồi Tôi như đi qua dây kiểm tra và tiếp tục khám một giờ buổi tối và nghỉ ngơi chờ chờ trôi qua. Gần giờ sáng một tình trạng bệnh, anh cắt hai chân, với băng trắng xóa, máu còn rỉ ra lóm đóm để cuối phần chân đã mất. Tôi như đến sát bên và hỏi:

- Vị trí tình trạng của em đã lành chưa?

- Thưa Thiệu u tôi, vị trí tình trạng mới mới ngày còn ra máu chưa lành.

Với nét mặt buồn buồn, Tôi như nhíu mày làm cho mặt kính đen lay đường. Tôi như chờ a kịp nói, anh tình trạng bệnh bắt chặt chặt tay Tôi như máu máo:

- Thiệu u tôi đường bệnh bị tôi em nhẹ Thiệu u tôi.

- Qua không biết các em đâu! Qua ở với với các em.

Qua ánh đèn của bệnh viện, tôi thấy Tôi như đưa tay nâng sắp xếp mặt kính đen và hai giọt nước mắt tôi tôi chảy dài trên khuôn mặt đau đớn. Tôi như nén đau đớn, ngẩng đầu đã khóc, khóc không thành tiếng và những giọt nước mắt tôi tôi tuôn trào. Tôi như với vai người tình trạng bệnh nói trong giọng ngào:

- Em cảm ơn đường đưa trả .... có qua đây.

Tôi như bước nhanh ra của bệnh viện, ra sân Tôi như đường tôi quay mặt nhìn lại bệnh viện. Tôi như đường yên bắt đường khoanh mặt phút rồi bước ra xe không nói gì cả, sắp im lặng quá ngỡ ngàng, suốt trên đường về tới dinh, Tôi như không nói một từ nào.

Về đến tới dinh, tôi thấy Quân chủ nhân còn gác gác, tôi đi một vòng xung quanh, những gác gác còn người gác, tuy nhiên tôi thấy ít lính đi tới đi lui như hôm, có lẽ họ đã bắt đi bắt. Sau khi cắt khu Colt đeo trên người, tôi xuống nhà bếp gặp trung sĩ Nguyễn gia xem hôm nay anh nấu món gì vì hôm nay thăm bệnh viện về trả. Gặp anh Ng, tôi nói:

- Anh Ng bắt một con gà làm và luộc để Thiệu u tôi dùng."

- Dì con gà nào Trung úy?

- Đàn gà nòi Thiệu u tôi nuôi anh chủ nhân một con.

Lúc này trên 8 giờ sáng, phía Căn Cát cách mặt con sông phía sau dinh, tình trạng VC bị

bà ng nhà ng lo t AK đ n l a bay đ xé màn đêm đen ngh t, càng lúc VC b n càng nhi u. Con gà, anh Ng làm và n u xong, đích thân tôi ra sau trailer m i Thi u t ng vào ăn c m. T l nh ng i vào bàn ăn và nói:

- Danh ng i ăn c m cho vui.

Đi các đ n v hay ti u khu, tôi ăn c m chung v i T l nh, còn đ dinh T l nh th ng ăn c m m t mình, v a ăn c m v a xem truy n hình r t lâu. Hôm nay, l n đ u tiên T l nh g i tôi ăn c m chung đ dinh, tôi th y có đ i u gì, h n n a s vi c x y ra tùm lum bà ng đ đầu mà ăn v i u ng. T l nh th y th t gà xé nh , còn n c lu c gà làm canh, T l nh h i:

- Th t gà đầu v y?

Tôi g ng c i nói:

- Đ m y con gà Thi u t ng nuôi sau, em b o anh Ng làm m t con đ Thi u t ng dùng.

- Làm th t chi v y, ăn nh v y đ c r i. Thôi ăn đ ngu i.

T l nh không ăn c m, ch dùng vài mu ng canh, vài mi ng th t gà. Còn tôi thì no h i, ăn h t vô, qua loa vài mi ng v i buồng dĩa và nói:

- Đ em ăn xong, Thi u t ng dùng ti p.

Thi u t ng nói:

- Ăn ti p, sao Danh ăn ít v y, th t còn nhi u.

V a nói, T l nh g p b cho tôi m t mi ng th t xé phay dài. Tr i! Ăn gì n i, bình th ng ăn th y ngon bây gi ăn th t gà cũng nh ăn cây m c, mi ng đ ng nghét, tôi c g ng nu t trôi h t mi ng th t này, xong xin phép Thi u t ng ra phòng làm vi c. Nhìn qua c a s , tôi th y v ng l nh, m t s v ng v đáng s , m t s anh em quân nhân đã b đi, s còn l i m t vài ng i đã m c th ng ph c, m t s v n còn m c đ lính. Còn h ng phòng trung úy H , sĩ quan b o v cũng v ng ng t, có l anh đã b đi (nhà trung úy H g n phi tr ng Trà Nóc). Còn trung úy Vi t cùng v 2 con v n còn l i nhà c nh b sông. Vi t và tôi g p nhau ch bi t l c đ u, r i T l nh đ n bàn làm vi c c a tôi nói:

- Có liên l c v i t ng H ng không hè?

- Đ đ n tho i b m t liên l c, có ti ng l em không dám g i. Tôi nói ti p:

- Đ , Thi u t ng mu n nói chuy n v i T l nh phó?

- Qua mu n nói chuy n.

Tôi nói v i T l nh:

- Vào lúc 5 gi chi u, h th ng đ n tho i có ti ng l , em có cho anh Nghĩa, tùy viên T l nh phó m t s t n s PRC25 đ lúc c n Thi u t ng nói chuy n, nh ng bây gi em không liên l c đ c.

Tôi nói ti p:

- Đ em đi l i dinh T l nh phó nói m máy PRC25 đ Thi u t ng nói chuy n.

T l nh làm thỉnh, tôi b o anh Thông tài x l y xe jeep ch đi t t dinh đ n dinh T l nh phó đi đ n dinh T nh tr ng Phong Dinh. S p s a r ph i vào dinh T l nh phó thì th y phía bên trái tr c dinh t nh tr ng có m t VC v i kh u AK t th s n sàng, đ súng c nh s n, m i súng ch a lên tr i. Anh Thông tài x kêu tôi và ch :

- VC đã vô t i r i.

Tôi b o tài x :

- Quay tr l i đi không n r i.

Tài x lái nhanh v dinh T l nh và đóng c a dinh l i. Tôi xu ng xe b o các anh em còn l i kéo kho ng 4-5 vòng k m gai rào ch n t c ng vào h ng c t c , rào xong tôi vào trailer báo T l nh:

- Trình T l nh, VC đã vào đ n dinh T nh tr ng. Em th y có m t VC c m súng AK t tr c dinh

Tôi nhớ trong.

Tôi nhớ làm thinh không nói gì cả, khoảng hai phút sau, tôi nói với Thiệu trong:

- Em đi lên nhà, để Thiệu trong nói chuyện với Tôi nhớ phó. Tôi nhớ nhớ nói:

- Thôi đừng đi coi chừng nó bắt.

- Đừng không sao!

Nói xong, tôi cầm bộ áo lính, và nhận quần áo lính mang giày với áo thun với ra sân gọi anh tài xế:

- Anh Thông đâu để tôi nhớ một chút.

Tôi la lên, không nhớ từ trong nhớ. Anh Ngọc quần gia nói:

- Em với thầy anh Thông ra cùng. Anh đã bắt đi rồi.

Bắt chặt có nhớ anh (tôi quên cả p bắt và tên):

- Trung úy của gì em giúp.

- Anh muốn đến dinh Tôi nhớ phó.

- Đợi rồi để em đưa ông thầy đi.

Anh lính lấy chìa khóa Honda màu để chìa để và nói:

- Đi Honda tìm nhà Trung úy.

Rồi anh chờ tôi với hàng dinh Tôi nhớ phó, rồi vào dinh anh để cách đây khoảng 10 mét bên ngoài.

Dinh Tôi nhớ phó, trước và sau có cửa ra vào bên cửa sổ, xung quanh xây tường cao đến 2 mét. Cửa trước để đi vào với dinh Tôi nhớ trước, cửa sau quay ra một đường. Cửa trước và sau đều đóng và khóa chặt, tôi cầm chìa khóa nhìn vào tôi đi sát hông tường bên phải, có một cây sắt ở một phía trong xòe nhánh phía ra bên ngoài. Trong dinh im lặng không nhớ từ trong để, tôi gọi tên:

- Nghĩa ở Nghĩa, Phúc ở Phúc, tao là Danh.

Tôi gọi 4, 5 tên nhớ với thầy im lặng không có từ trong nhớ.

Tôi lĩnh cơm không ăn, tôi gọi tiếp và quay lại để nhớ trước, tôi thề nói không mình bắt cuộc.

Tôi nói qua với anh lính để bên kia để:

- Anh ráng chờ tôi một chút.

Bắt chặt có từ trong nhớ, có từ trong xông vào, tiếp theo từ trong khóc. Tôi chìa tay vào vách tường có nhánh cây sắt xòe ra, tôi quyét để nhấc nhánh này nhẩy vào, tay phải nắm nhánh sắt, tay trái với vào vách tường miết liên tục la lên:

- Tôi trung úy Danh để nhớ, tôi trung úy Danh để nhớ. Miết tay nắm kéo leo vào, tôi lên để để nhớ theo đà cây sắt tuột xuống để. Gọi tôi, anh Nghĩa với nói với khóc:

- Chuẩn từ nhớ sát chặt rồi Danh.

- Lúc nào?

- Mọi đây, chắc có lẽ hỏi nay Danh nghe từ nhớ súng nổ.

Anh nói tiếp:

- Chuẩn từ nhớ đang ăn cơm, nghe từ nhớ để, ông bắt bàn ăn để để, bà Từ nhớ chờ theo ông gần rồi. Tôi nhớ phó vào đóng cửa rồi và bắt vào ngực tôi sát.

Tôi đến cửa, thầy của phòng hé cửa, tôi xông vào cánh cửa bắt vào, tôi thầy từ nhớ Hoàng nhận bắt để trên giường, bà Hoàng đang ôm chầm Tôi nhớ phó khóc, còn hai đứa con nhớ để không bên vô tôi nhớ không có gì xảy ra, không bên nhớ anh lính đang sát sùi khóc. Tôi quay ra nói với

anh Nghĩa:

- Thôi Danh đi v .

Tôi không nói anh Nghĩa m t n s máy PRC25 gì n a, chu n t ng đã ch t r i. Tình hình r i ren, b n r n, tôi không nh m c a, tôi trèo cây i lên đ u t ng r i nh y ra ngoài. Xu ng đ n m t đ t, tôi suy nghĩ lung tung: T i sao T l nh phó t sát? N u T l nh hay đ c thì ra sao? Hay là lúc tôi la to g i anh Nghĩa, Phúc, đ đây t ng VC vào t i nên Chu n t ng t sát hay là ... tôi v a suy nghĩ v a cúi đ u b c đi đ n anh lính đ u xe Honda lúc nấy. Tr i! xe và ng i bi n đầu m t, tôi đ o m t nhìn quanh v n không th y, ch c anh b đi r i, tôi không trách anh, anh đã giúp tôi nh v y cũng đ l m r i. Tôi l i b t đây c p theo l Hòa Bình đi th ng v dinh, trên đ ng ph v ng hoe không m t bóng ng i lai vãng, ch c có nh ng m nh gi y v n v t b a b i đ y đ ng, th nh tho ng bay t tung theo c n gió (gi y t c a tòa T ng Lãnh S M dân hôi c a v t ra đ ng t hôm tr c).

Tôi đi b m t trên 15 phút v đ n dinh, anh lính v t t ng vòng k m gai tôi đi vào r i kéo l i v trí c . Tôi đi nhanh v phía sau vào trailer đ trình T l nh s vi c đã x y ra, v a th y T l nh tôi v i v nói:

- Trình Thi u t ng em đ n dinh T l nh phó, đ n n i ông v a t sát ch t, T l nh phó đã b n vào ng c.

- T ng H ng ch t h ? Ch t làm chi?

T l nh ch nói v y. Tôi tr ra v n i làm vi c, ng i trên sofa suy nghĩ liên miên. T l nh phó đã t sát, ch c T l nh s t sát theo. Tôi xu ng nhà g p trung úy Vi t và nói T l nh phó đã t sát còn Thi u t ng không bi t th nào? Hai đ a tôi không tìm ra câu tr l i.

Lúc này kho ng 11 gi đêm, c kho ng 15 hay 20 phút tôi vào trailer m t l n. M i l n vào li c nhìn, tôi th y T l nh n m ng nh ng giày v n còn mang. L n khác vào, T l nh ng i d y đi v h ng tôi và h i:

- Có gì không?

- Em vào xem Thi u t ng có sai b o gì không?

T l nh nói:

- Sao em không đi ng đi! khuya r i.

Tôi nh nh nói:

- Trình Thi u t ng, n u VC vào dinh t i em đánh không Thi u t ng?

- Thôi đ ng đánh nhau, h vào đ tôi ra nói chuy n.

Tôi r i trailer đi ra ngoài. Kho ng 10 phút sau, T l nh ra phòng làm vi c tôi đ a m t gói hình ch nh t dài đ 2 t c, r ng 1 t c, d y 5 phân và nói:

- Danh c t t n này dành đ xài. (Có th đây là ti n l ng c a Thi u t ng không dùng đ dành).

Xong T l nh đi vào trailer, tôi hé m gói này, bên trong toàn b c 500, tôi đoán ch ng trên 400 ngàn đ ng và tôi đ vào ngăn kéo n i bàn làm vi c. Tôi ti p t c r n r n vào trailer đ quan sát, tôi s T l nh t sát.

Kho ng 12 gi 30 khuya, T l nh ra g p tôi nói:

- Sao Danh không đi ng ? Th c c đêm à?



- Dì em ngó không được.

Tôi nhấc móc treo trong túi ra móc túi súng nhíp, ngó nhìn gang tay và nói:

- Danh móc túi súng này dành cho hủ thân.

Tôi nhấc móc túi súng bỏ vào ngăn kéo chung với gói tiếu lúc nãy. Tôi xuống nói chuyện với anh Việt và anh Ngọc, Thiệu và tôi đã cho tôi súng, không hiểu tôi nhìn có ý đồ gì?

Khoảng sau 1 giờ sáng, anh lính hủ hủi chạy vào gặp tôi:

- VC treo đèn ngó cửa vào dinh.

- Anh báo hủ cho tôi một chút.

Tôi với tôi vào trailer gặp tôi nhấc, tôi thấy tôi nhấc nhấc nhấc. Tôi trình:

- Trình Thiệu và tôi ngó, báo VC đang vào dinh.

- Báo hủ cho tôi ra nói chuyện.

Tôi đi nhanh ra trước cửa dinh, lúc bấy giờ tôi với một áo thun, quần lính, mang giày. Gặp đèn cửa dinh, tôi thấy lính 6, 7 người đang với một gai đi vào hàng cửa dinh. Đèn gặp, tôi thấy 4 nam, 1 nữ có với một tóc lũng lưng phía sau ót và một em bé độ 10 tuổi. Nam trang báo 1 móc AK, một người mang móc Carbin, một người mang súng lục (súng loại cửa nh sát xỏ dờng) sỏ còn lại tay không, không mang giày hay máy móc gì cả. Nhóm người này tuổi độ 40, đèn vòng móc gai thỏ ba treo ngoài vào, còn hai vòng nỏ a treo cửa dinh ra, tôi với một gai và gặp hủ tôi đây. Một người trong nhóm quay qua hỏi tôi:

- Anh làm gì ở đây?

Tôi nói:

- Tôi làm quân gia.

Tôi nói trỏ, không dám nói là tùy viên sỏ báo chúng báo nỏ. Người mang móc AK hỏi tôi:

- Anh gặp báo gì?

- Tôi Trung sĩ.

Báo chốt người mang AK lên đèn đèn a móc súng vào phía sỏ nỏ tôi và nói:

- Đi.

Tôi lúc bấy giờ hủ phi phách tán, chốt là cái chốt. Trong nhóm có người nói:

- Ở đây nó làm lính không hà, tính nó đi.

Báo chúng treo hủ hàng vào cửa dinh, đèn gặp nỏ chốt, đèn a treo con ôm chỏ m lỏ y móc súng đèn thỏ Pháp, súng đèn dỏ i chân chốt chốt làm kiếng, đèn a treo reo lên:

- Súng ngó và gặp quá.

Chỏ báo tốc tiếu theo:

- Nhỏ có gặp này móc đèn chốt vào dinh Tôi ngó.

Tôi nghe và thấy nhấc nhấc trên cửa lòng se lỏ i. Báo chốt, nhóm người này đèn ngó lỏ i, người mang móc AK móc móc ra đèn tôi đi qua hàng nhà báo, ngang qua phòng ngó cửa tôi. Chốt rỏ i, chốt báo chúng báo mình ở đây, tôi chỏ m chỏ m báo chốt đi, đèn ngoài lỏ i cửa vô dinh. Tôi thấy Tôi nhấc báo chốt ra, đèn nhấc cánh cửa (cửa lỏ i chỏ n ruỏ i trước khi vào phòng làm việc). Báo người này báo tôi đèn ngó lỏ i, ba người báo chốt vào phòng (một người tay không, một người mang móc P-38, một người mang móc Carbin). Sỏ còn lại lỏ ng vỏ ng phía ngoài, người mang AK với hủ hàng súng vỏ phía tôi. Khoảng khỏ c, trung sĩ Ngọc treo phòng Thiệu và tôi đang nói chuyện với VC chốt đèn tôi nói:

- Thiệu và tôi báo Trung úy lỏ y thuỏ c lá hút.

Có chốt vào gặp Tôi nhấc, người mang AK báo thỏ ng súng xuống, tôi lỏ ng lỏ báo chốt đi, nhấc sỏ hải

nó đang sau bàn tôi. Vô số thứ là thoát nệm, vào phòng tôi mở ngăn tủ lấy gói thuốc Capstan đưa lên còi thổi. Tôi nhìn thấy người mang AK vào phòng, 3 người mang AK vào phòng (Tôi nhìn thấy người mang AK trên sofa băng dài, người tay không ngồi trên ghế như đi đến phòng, người mang khẩu P-38 ngồi dưới sàn nhà, tay cầm khẩu súng đặt trên đầu gối người súng hướng về phía Tôi nhìn, còn người mang khẩu carbin đang ngay cửa phòng thì tác chiến).

Xong nhiệm vụ tôi bước ra ngoài, người mang AK vào phòng tác chiến nhưng không để ý đến tôi nữa. Trên đường đi phút nói chuyện, nhóm người này rời dinh ra về, tôi vào phòng thấy Tôi nhìn thấy người mang AK vào phòng, 3 người mang AK vào phòng (Tôi nhìn thấy người mang AK trên sofa băng dài, người tay không ngồi trên ghế như đi đến phòng, người mang khẩu P-38 ngồi dưới sàn nhà, tay cầm khẩu súng đặt trên đầu gối người súng hướng về phía Tôi nhìn, còn người mang khẩu carbin đang ngay cửa phòng thì tác chiến).

Trong suốt đêm 30 tháng 4, Tôi nhìn và tôi hiểu như không ngủ, khoảng 3 giờ sáng, tôi rón rén vào phòng Tôi nhìn thấy người mang AK vào phòng, 3 người mang AK vào phòng (Tôi nhìn thấy người mang AK trên sofa băng dài, người tay không ngồi trên ghế như đi đến phòng, người mang khẩu P-38 ngồi dưới sàn nhà, tay cầm khẩu súng đặt trên đầu gối người súng hướng về phía Tôi nhìn, còn người mang khẩu carbin đang ngay cửa phòng thì tác chiến).

- Đêm qua, Danh ngủ được không?

- Mệt quá em nằm nghỉ mệt chút.

Tôi nhìn thấy người mang AK vào phòng, 3 người mang AK vào phòng (Tôi nhìn thấy người mang AK trên sofa băng dài, người tay không ngồi trên ghế như đi đến phòng, người mang khẩu P-38 ngồi dưới sàn nhà, tay cầm khẩu súng đặt trên đầu gối người súng hướng về phía Tôi nhìn, còn người mang khẩu carbin đang ngay cửa phòng thì tác chiến).

- Gặp tình hình Trùng trùng được không hè?

Lúc này khoảng 6 giờ 30 sáng.

- D... d... Tôi gặp ứng trọng. Hai chiếc xe hôm qua ở trên lầu em thấy tình hình Trùng trùng chực xe jeep ngang qua dinh.

Tôi nhìn thấy tình hình:

- Có phải Trùng trùng không?

- Em ở trên lầu xa, em thấy gì tình hình Trùng trùng.

- Thôi đừng đi tìm, kẻo bị chúng bắt.

- D... .

Rồi Tôi nhìn thấy đi ra sau vào trailer, mệt lát sau Tôi nhìn thấy đi ra hai tay xách hai vali gặp tôi và anh Việt ngay cửa ra vào phòng thấy Phút. Tôi nhìn thấy cho tôi mệt cái màu cam, còn trung úy Việt mệt cái màu đen hay nâu tôi không nhớ rõ. Tôi nhìn thấy buồn buồn nói:

- Danh giữ cái này, Việt giữ cái này.

Tôi nhìn thấy nói người gần không nói thêm gì, hình như có ông người nào. Tôi nhìn thấy bước đi, cách vài bước Tôi nhìn thấy quay lại nói tiếp:

- À, quên chìa khóa. Rồi Tôi nhìn thấy đi thấy về sau vào trailer, mệt lúc sau trở ra trao cho tôi hai chìa khóa và nói:

- Cái này của Danh, cái này của Việt.

Tôi linh tính sắp có điều gì xảy ra. Tôi nhìn thấy chậm chậm bước theo nấc thang lên tầng trên, tôi và anh Việt ngồi bên dưới theo sau. Tôi nhìn thấy ra sân thấy, đang sát bên lan can, mệt nhìn ra Hồ Hòa

Bình tr c c a dinh, tôi đ ng bên tay ph i T l nh, anh Vi t đ ng bên trái. Tr c l vài xe qua i, ng i th a th t v ng v nh chi u 30 T t. B t ch t, Thi u t ng b t khóc. T ng c nén ti ng khóc không b t thành ti ng, nh ng gi t n c m t cu n tròn ch y dài trên khuôn m t đau bu n vì n c m t nhà tan. Tôi cũng khóc theo, anh Vi t cũng v y, ba ng i đ ng đ đây m c cho n c m t t do tuân ch y. Tôi nghĩ T l nh đi ngo i qu c h t k p r i, t i đây VC có b t T l nh không? Có làm h n b n T l nh không? N u s vi c x y ra thì ph i gi i quy t làm sao? Tôi đang miên man suy nghĩ, T l nh xoay l ng ch m ch m theo b c thang xu ng t ng d i.

## T l nh s p t sát

T ngoài nhìn vô bàn Ph t, T l nh ng i trên gh sofa phía bên ph i, đôi m t đăm chiêu nhìn lên bàn th . Anh Vi t b c ra c a v th m v con, còn trung sĩ Ng đang th p thò tr c c a. T l nh đ ng d y đ n bàn th y ba cây nhang đ t, xá ba xá c m vào l h ng, gõ ba ti ng chuông “boong, boong, boong” xong xá 3 xá ti p, xong T l nh v ng i n i cũ, hai tay đ trên thành g sofa nh p nh p nh không có chuy n gì s p x y ra. B t ch t, T l nh xoay qua b o tôi:

- Danh ra ngoài b o Vi t đ n v con đi đi.

- D .

Tôi tôi th m nghĩ T l nh và tôi đ c thân ch c T l nh nghĩ cách khác.

Tôi đ y nh cánh c a b c ra sân h ng v phòng trung úy Vi t. Tôi v a đi kh i c t c m t chút nghe ti ng n “đùng” phát ra t h ng bàn th Ph t, tôi xoay ng i tr l i ch a k p b c trung sĩ Ng th t thanh ch y la lên:

- Đ i úy i! Đ i úy i! Thi u t ng t sát ch t r i.

Trong lúc s h i, anh Ng g i tôi là Đ i úy. Tôi ch y nhanh vào th y c nh t ng h i hùng ch a bao gi g p. T l nh ngã ng a h i l ch v phía sau sofa, đ u h i nghiêng v bên trái, kh u Colt 45 v n còn trong tay buông th ng xu ng lòng T l nh nh ng nh ng ngón tay c m súng đã n i l ng, đ u đ n xuyên qua màng tang ph i qua trái, ng c m t nhìn lên tr n nhà. T l nh ch a ch t, nh ng nói không đ c, gi t run r y ng i, mi ng há h c, t trong c h ng n c lên ti ng “kh c, kh c, kh c” t ng ch p và t t nh d n. Anh Ng th y v y v i nói:

- Thôi mình ch Thi u t ng đi b nh vi n.

Tôi và anh Ng ôm ch m l y Thi u t ng v a khóc v a nói:

- Ch c tr r i, v t th ng đ u vô ph ng c u ch a, h n n a Thi u t ng đã quy t đ nh t sát. Hèn chi hôm qua Thi u t ng đi thăm anh em th ng binh b nh vi n Phan Thanh Gi n r t lâu và nói v i anh em th ng binh qua l i v i các em.

Anh Ng nói ti p:

- Em đâu dám đ n g n Thi u t ng. Đ ng ngoài c a em ch th y l ng Thi u t ng. Em th y Thi u t ng móc t trong túi ra, em t ng Thi u t ng l y thu c hút, nào ng Thi u t ng n súng li n em ch y i đầu k p.

V a nói anh Ng khóc n c n , chúng tôi v n ôm choàng l y T l nh khóc. Trong lúc b i r i và h t h n, tôi đâu có tâm trí đi xem đ ng h , kho ng 7 gi 30 ngày 1 tháng 5 năm 1975.